

Даруйте мені моє невігластво
Даруйте що розучивсь по-давньому в вірші грати
Нічого більш не знаю лише люблю
Квіти в моїх очах знову стають огнями
Мислю божественно
Всміхаючись не мною створеним істотам
Та якби час прийшов і тінь нарешті стала
Помножилась являючи формальну розмаїтість мого кохання
Я подивляв би власний твір